

Wake schiphol

Beste mensen,

De aanleiding om hier te zijn is afschuwelijk, maar het is goed om hier te zijn met zo velen, het is goed dat op zo veel plaatsen in het land ook mensen bijeen zijn, zoals in **Boxtel, Eindhoven, Emmen, Enschede, Etten-Leur, Heerlen, Hoofddorp, Kaatsheuvel, Koudekerke, Leeuwarden, Maarssen, Nijmegen, Teteringen, Tilburg, Utrecht, IJmondgebied, Zaandam, Zwolle, maar wellicht nog op veel meer plaatsen.**

Dank je wel, dat ik hier namens de Protestantse Kerk Nederland en namens de Raad van Kerken iets mag zeggen. Hoewel, toen ik mij realiseerde dat ik iets moest zeggen, ik me tegelijkertijd realiseerde hoe moeilijk dit is. Ik vond eigenlijk in eerste instantie geen woorden, maar slechts en zwijgen, een zwijgen van verdriet, machteloosheid, woede en schaamte. Vooral als je denkt aan de dood van

Mehmet Ava

Kemal Sahin

Vitaliy Khvylovyy (Taras Bilyk)

Lofti Al Swaee al Swai

Vladislav Leniev Petrov

Dato Khidiritsj Kasolev

Robert Jules Arah

Naiva Apensa

Oksana Nynych

Maribel Martinez Rodriguez

Gheorge Sas

Deze wake is ter nagedachtenis aan hen, en de wijze waarop zij stierven. Als je denkt aan de levens van de nabestaanden en de slachtoffers, dan kom ik bijna als vanzelfsprekend op een zwijgen, een zwijgen dat alle gevoelens uitdrukt bij dit vreselijke gebeuren van een jaar geleden. We zijn diep geraakt, immers deze band staat voor de manier van omgaan met migranten en asielzoekers, wereldburgers die proberen hun leven en dat van hun families te ontplooiën. Wij waken omwille van schaamte, we kunnen er niet van slapen. Zo vond ik woorden, woorden voor bij deze wake. Een wake is het juiste middel, want waken doe je bij de dode, waken doe je bij de zieken, en waken doe je als er gevaar dreigt. En daarom is het goed om te waken. Maar er is nog iets. In waken zit ook het begrip Waakzaam zijn. Alert zijn, en in deze wake wil ik ook oproepen om waakzaam te zijn. Immers hier zijn we bijeen omdat er sprake was van slechte omstandigheden onder welke mensen hier gevangen zaten, gevangen zaten met vreselijke gevolgen. Bovendien `moesten die mensen wel gevangen zitten, let wel ook als mensen wel gevangen moeten zitten, hebben ze recht op veiligheid, maar moesten **deze** mensen wel gevangen zitten. Laten we waakzaam zijn, en niet zaken gewoon vinden die **niet** gewoon zijn. In de omgang met vreemdelingen in Nederland gebeuren heel veel dingen waar we niet massaal de straat voor opgaan, terwijl de dingen die gebeuren niet gewoon zijn. Ons wordt verteld dat dit beleid is en dat het democratisch tot stand gekomen is. Betekent dit dat je je bedenkingen opzij zet = Of denk je verder na, blijf je alert, alert op wegen die naar duisternis toe voeren, of lopen we met zijn allen achter iets aan, achter beleid, achter manieren van omgaan met vreemdelingen, omgaan met gemarginaliseerden, dat naar grote duisternis leidt. Kloppen de argumenten, zijn de taboes om beleid onmenselijk te benoemen zo groot, dat we haast niet meer anders kunnen dan er achter aan lopen. Waar gaan we heen.... daarom blijf waakzaam blijf alert, loop niet met de meute mee naar de duisternis. Tja, en ik zou niet

van de kerken zijn, als ik niet ook het boek van de kerken, Gods boek voor de wereld, De Bijbel zou raadplegen om me te bezinnen op waakzaamheid, en in die bijbel vond ik dat Paulus al zegt tegen gelijkgestemden in Thessaloniki *Wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis, dus laten we niet slapen zoals anderen maar waken en op ons hoede zijn.*

Dus weest waakzaam, bedacht op het kwade, he kwade dat mensen belet om tot hun bestemming te komen, maar die hen doet opsluiten. Maar vanuit droefheid en waakzaamheid voor het kwade alleen kun je niet leven. Is er dan niet iets van hoop. Juist in het donkerst van de nacht, verlangt immers onze ziel naar hoop, en ook dit is niet alleen van nu, maar van alle tijden. Ieder kent in het eigen bestaan wel voorbeelden van dat de wereld duister en naargeestig is en dat er dan toch de hoop is naar het gloren van licht. Hier staan ook de kaarsen als tekenen van de hoop en de verwachting op licht. In de Psalmen vind je dit in alle vormen terug, maar ook in Jesaja daar lezen we 21 Willibrord 11 en 12

Wachter Hoever is de nacht . Wachter Hoe ver is de nacht De wachter antwoordt` De morgen is gekomen, de nacht is voorbij`

Late we dus ook waakzaam zijn, bedacht zijn op het gloren van de morgen, op sprankjes licht, op sprankjes hoop, opdat we weten wanneer de dageraad aanbreekt. Waakzaam zijn, alert zijn, voor het duister, maar zeker ook alert zijn op het licht, hoe klein dan ook, zodat altijd de hoop en het goede sterker zal zijn dan het kwaad. Want alleen dit troost en brengt nieuwe hoop, hoop en troost die we allen nodig hebben bij verschrikkelijke gebeurtenissen als de Schipholbrand. Ik wil afsluiten met een bewerking van een lied van Gonny Luipers, uit EVA's lied

We leefden door de zwartste nacht
We zagen toen het morgen was
Hoe diep het donker was geworden
En met het grijze morgentij
Was ook die zwarte nacht voorbij
Maar daarna bleef de zon verborgen

Het duister is nog niet gedaan
We steken vele kaarsen aan
En blijven zo elkaar herkennen
Door de verborgen ommekeer
Komen eens licht en warmte weer
De dagen zullen langzaam lengen.